

in om een juweeltje van een schoolgebouw met een sprookjesachtig aandoende conciërgewoning en een — voor ons als jeugd geheimzinnig overkomende — tuinmuur neer te zetten. Dit geheel in een bijzondere neo-rennaissance stijl met jugendstil-elementen. Voorwaar een hele aanwinst bij het Veenenlaankwartier en een gegeven waarmee men voorlopig „nag heel pittig voor de krame om konne”.

De officiële opening moet destijds een plechtstatige doch evenzoezeker vreugdevolle aangelegenheid zijn geweest. Op de enige nog boven water gekomen zijnde foto van dit gebeuren staat de school er weliswaar nog wat kaaltjes bij, maar de vlag wappert fier en al die centraal op en om het bordes opgestelde hoogwaardigheidsbekleders met hun zijden hoeden (het gewone volk — de tuinders — met de petten mocht ter rechterzijde toekijken...) maken weer veel goed.

Neen, van enige begroeiing is nog geen sprake en het Wilhelminaplantsoen met daarnevens het „Zwarte Padje” bestaat nog niet.

Uiterst links aan de horizon zien we dan ook — zij het heel klein — het witgepleisterde baanwachtershuis naast de spoorlijn bij de Holenweg.

Men begon met 7 leerkrachten en 20 leerlingen. De eerste directeur werd de heer N. Nobel uit Wadenoyen bij Tiel. In 1915 werd voor de eerste maal eindexamen afgenomen en kon aan een twaalfstal leerlingen het diploma worden uitgereikt. Een groot instituut — in de zin van veel scholieren tellende — is het gedurende de eerste dertig jaren nooit geweest. Het aantal leerlingen bleef dan ook jarenlang beneden de verwachtingen. Gedurende het grootste deel van haar bestaan is de school een onderdeel geweest van het Rijkstuinbouwconsulentschap, weshalve de dagelijkse leiding kon worden toevertrouwd aan een

waarnemend directeur. In 1945 bedroeg het aantal gediplomeerden echter al vijfendertig en daarna kwam de groei er pas goed in. De bouw van een viertal extra leslokalen in 1951 kwam daaraan slechts gedeeltelijk tegemoet en ook de latere uitbreidingen en verbouwingen vermochten de explosieve toename van leerlingen (en in hun kielzog de leraren) niet te keren.

De hierbij afgebeelde foto uit het midden der veertiger jaren verraadt van dit alles nog niets. Goed het gras staat er wat hoog bij en een gedeelte van het gebouw is op dat moment niet meer in gebruik, maar dat had dan ook zo zijn redenen.

Intermezzo

Gedurende een periode tijdens de Tweede Wereldoorlog lagen er in de RMTS Duitse bezettingstroepen

